

TUI XA NHÀ THỜ!

Tui là người Công giáo. Nhiều người không biết rõ hay gọi chung chung là đạo Chúa, Thiên Chúa giáo. Thực ra Thiên Chúa Giáo gồm 2 nhánh chính là Công Giáo và Tin Lành. Ngoài 2 anh đông con đó ra còn có Do Thái giáo, Anh giáo và vài nhánh nhỏ nữa. Ở VN tui chỉ gặp 2 anh đông con là Công Giáo (CG) và Tin Lành (TL). CG và TL đều thờ phượng MỘT Đức Chúa Trời là đáng toàn năng. Hai anh có nhiều điểm chung và cũng không ít mâu thuẫn về giáo lý và tín lý. Thôi, bài viết này của tui không nhằm mục đích phân biệt 2 anh nên tui không đào sâu. Chỉ là vài suy nghĩ cá nhân nên mong mọi người rất bình tĩnh khi đọc bài.

Tôi vẫn đi lễ mỗi Chúa nhật, vẫn đọc kinh mỗi ngày và cầu nguyện mọi lúc trong ngày. Nhưng thực sự tui không có “ngoan đạo”. Ngoan đạo ở đây được hiểu theo nghĩa một con chiên răm rắp tuân thủ những giáo lý, giáo luật, quy định, quy ước, quy luật của Hội Thánh và các vị chăn chiên đề ra. Tui thuộc dạng “láu cá”, cứng đầu và “nửa mùa” (theo cách gọi của một số người ngoan đạo).

Nhiều năm gần đây tui bắt đầu xa nhà thờ. Tui xa nhà thờ để đến gần với Chúa hơn. Nói nghe có vẻ ngược đời. Nhiều người nói đến nhà thờ để tìm hiểu Chúa và đến với Chúa. Tôi làm ngược lại. Tôi tìm thấy Chúa trong những trại mồ côi, trong những sọt cá ngư dân vét được trong buổi chiều muộn, trong những cần xé thanh long bà con xúm lại giải cứu, trong những tiếng thắng xe gấp tránh đứa bé cầm xấp vé số, trong tiếng chửi của người thanh niên xâm trở khi lôi xệch người phụ nữ ở cột đèn giao thông vào lề đường... Bước ra ngoài đường, bến tàu, bãi sông, góc chợ, ổ điểm, sòng bài tôi tìm thấy Chúa. Những nhà thờ nguy nga tráng lệ với những ông linh mục thích xây cất, đập phá, giáo điều, hãnh tiến đã không giúp tôi tìm được Chúa trong những đền đài xi-măng, cốt thép.

Tôi không bao giờ đi lễ mừng 1 tết. Nó chính là cái hội xin xăm khi người ta treo trên cây những tờ “lộc thánh” cho mọi người chọn. Một năm 365 ngày, ngày nào cũng nên sống lời Chúa. Có chi ngày đầu năm đi bóc tờ giấy trên cành cây rồi cả năm vin vào tờ giấy đó mà khư khư 1 ý niệm? Công giáo hay cười cợt những người mê tín, dị đoan. Tại sao mừng 3 tết lại đi làm phép những chiếc xe? Mấy ông linh mục bày ra cái trò này có quá cha mê tín không?

Ông này về nhận xứ đập-xây. Ông kia về sau lại cũng xây-đập. Ông sau phải to hơn ông trước mới vừa lòng. Xứ này làm cây thông 5m xứ kia phải 10m. Xứ này làm hang đá 10m, xứ kia phải 20m cho hả dạ. Mỗi dịp Giáng Sinh tốn cả tỷ cho mây vụ trang trí. Trong giáo xứ đâu đó vẫn còn gia đình chạy ăn từng bữa, con bỏ học ngang, mẹ bệnh gần chết, cha ốm không dám nhập viện. Chúa nào ngự trong những khối bê tông lạnh lẽo đó?

Tui là người bỏ tiền không biết tiếc. Riêng cái vụ xây nhà thờ, đền thánh, đúc tượng, đúc chuông là chỉ nhận được từ tui cái lắc đầu lạnh lùng. Nói không xa, tui có kết bạn với một cha đang truyền giáo ở Châu Phi. Qua những thước phim, những clip, những buổi livestream của Cha tui biết được cuộc sống nhọc nhằn, khó khăn của người dân Paso. Tui gửi tặng các em nhỏ hơn 1,000 suất ăn không dẫn đo. Tui nghĩ, có xây cái nhà thờ thiết to, thiết đẹp chưa chắc người dân ở xứ khắc nghiệt đó đã biết đến Chúa. Muốn những tâm hồn thơ ngây đó biết có Chúa trước hết hãy cho chúng hơi thở, năng lượng để tồn tại. Vì khi tồn tại thì mới dũng tãi mà nghe người khác rao truyền lời Chúa chứ. Đói thở không ra hơi mà ngắm nhà thờ khác gì dân Việt vùng cao ngắm tượng đài. Tui không làm được điều gì to tát, xa xôi, vĩ mô, vĩ đại. Thứ nhất cho kẻ đói ăn, thứ hai cho kẻ khát uống, thứ ba cho kẻ rách rưới ăn mặc. Đó, tui chỉ làm được 3 điều đó. Nhưng Cha trên trời chắc hài lòng.

Nhìn những trò mê tín, mê muội, u mê ám chướng của một số dân Việt rồi nhìn lại tôn giáo mình không thể không ngao ngán. Nhân ngày đồ sát cá lóc, và cũng là mừng cuối của tháng giêng Giáp Thìn cảm tác vài dòng. Ngoài nổi ngao ngán còn là xót xa nhìn dân tộc ngày một tăm tối, vô minh.

MAI THỊ MÙI

*Nguồn: Internet eMail by **Batkhuat Nguyen** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Hai, February 19, 2024
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*